

tisse Hindringer for, at Hverdagsundervisningen skal kunne gennemføres. Jeg ser ikke Noget, som taler mod, at denne Bestemmelse kan staa i Loven, men jeg frygter for, at det, som skulde sættes som Regel, vil blive Undtagelse. Jeg tror ikke, at Børn i de Landkommuner, hvor de have $\frac{1}{2}$ Mil eller længer til Skolen, Vinterdage regelmæssig ville kunne søge Skolen hver Dag. Jeg tror, det er umuligt, og jeg kunde være tilbøielig til at ønske, at Hverandagsundervisningen bliver indført som Regel i Stedet for Hverdagsundervisning. Men det er ganske vist, at da der staar, at denne sidste kun bør tiltræbes, ser jeg ingen Fare i, at det staar der, men jeg tror ikke, at det praktisk kan gennemføres, eller at det vil blive overholdt. Der er selvfølgelig megen Vanskelighed forbunden med at faae dette Forslag gennemført, og man kan i Grunden ikke have noget meget stort Haab om, at noget Saadant skulde ske i denne Samling, men jeg vil dog bede de ærede Medlemmer, der maatte faae Sæde i Udvalget, om at gjøre, hvad der er dem muligt, for at vi dog kunne faae Noget gennemført. Jeg kan ikke forstaa Andet end, at de forskjellige Anstuelser maa kunne lempe sig lidt efter hinanden. Jeg kan ikke indse, hvorfor man netop paa Skolevæsenets Omraade skulde forsøge disse stykvisse Reforme. Jeg tror, at den Reform, der her foreslaas, i den Skikkelse, hvori den er kommen frem ved dette Forslag, vil med god Billie fra alle Sider kunne sættes igjennem. Skulde den imidlertid ikke blive gennemført i denne Samling, er det naturligvis heller ikke nogen Ulykke; thi et Udvalg vil dog altid kunne bearbejde Forslaget saaledes, at der kan være mere Udsigt til at faae det gennemført i næste Samling. Derimod staar det klart for mig, at det ikke kan hjælpe noget at vente saa længe, indtil Enhver kan faae sine Anstuelser sat igjennem, naar der er Tale om Skolereformen. Vi maa se at høre os sammen, baade Friskolemænd og Statsstolemænd maa staa Noget af, for at vi kunne faae en saadan Reform gennemført. I det jeg slutter, skal jeg bede om Undskyldning for, at jeg har fremstaaet disse Bemærkninger, det var maasse unødvendigt, at jeg fremkom med dem.

N. Nielsen: Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). Det er vistnok klart for de Fleste, der hørte det ærede Medlems sidste Udtalelser, at han har misforstaaet mig; men jeg antager sikkert, at Mange ogsaa af samme Retning som han have forstaaet mig, og jeg skal derfor ikke trætte det ærede Thing ved at fremsomme med Oplysninger, men stole paa, at det ærede Medlem nok hos dem kan finde den rette Forstaaelse.

Madsussen: Jeg skal ikke trætte det høje

Thing længe, men de Bemærkninger, jeg har at gjøre, ere foranledigede ved nogle Udtalelser fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). Det ærede Medlem maa efter sine Udtalelser være en meget stærk Fjende af Friskolevæsenet; det forekom mig nemlig, at han sammenblandede Børnefriskolen med Folkehøjskolen, idet han sagde, at Likheden paa Jimantsloven til vore Højskoler var det Samme som en Bevilling til Friskolerne. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem er saa uvidende, at han ikke veed, hvad Forskjel der er mellem Børnefriskolen og Folkehøjskolen, men jeg antager ikke, at det ærede Medlem vil forstaa det, efter det, han udtalte. Jeg tror, at denne min Udtalelse kan være berettiget efter det ærede Medlems Udtalelse i hans sidste Foredrag, og det var for at indbegaa den, at jeg forlangte Ordet. Om Lovforslaget i dets Helhed skal jeg ikke udtale mig, da Tiden er saa fremrykket, og jeg kan henholde mig til forskjellige Talere, navnlig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg er ham meget taknemlig for hans Udtalelse om den Maade, hvorpaa han vilde have Mulkstystemet ordnet; ogsaa jeg mener, at der bør være Straf for forsonnelige Foraldre og Børn, og kunde det ske saaledes, at kun de bleve undergivne Dvang, som virkelig fortjente den, vilde det være retfærdigt og billigt. Jeg tror, som sagt, at det vilde kunne ske paa den Maade, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds omtalte. Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke udtale mig om andre Punkter.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Berg: tør jeg foreslaa dette Forslag henvis til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Det er, saa vidt jeg erindrer, det samme Tal, hvoraf Udvalget sidst bestod.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges ovennævnte Bergs Forslag.

Formanden (Rabbe): Tiden er nu for langt fremrykket til at foretage den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som jeg derfor skal lade udgaa.

Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Aften Kl. 7 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være: